

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Vandaag hebben we een prachtig evangelie,
de zogenaamde 'acht zaligheden'.
Het is de eerste preek die Jezus hield!
Dat is op zich al heel bijzonder:
de eerste preek van Jezus!
En daarvoor ging Jezus de berg op.
Dit was dus geen preek in een synagoge
of in de tempel.
Maar voor deze preek koos Jezus zijn eigen plek,
op een berg.
En daar volgde Hem een grote menigte.
En dan gaat Jezus zitten
en begint Hij zijn preek!

En dan noemt Jezus acht maal
bepaalde mensen 'zalig'.
Vandaar de acht zaligheden.
Ik vind dat woordje 'zalig' ook zo mooi.
Wij katholieken zijn wel gewend aan dat woordje zalig.
Wij wensen elkaar een zalig Nieuwjaar of een zalig Kerstmis.
In het Grieks heeft dit woordje ook zo'n mooie a-klank:
'makarios.'
Acht zaligheden.

Laten we eens kijken naar de eerste:
'Zalig de armen van geest!'
Wat zou dat betekenen?
Allereerst, wat is het niet!
Arm van geest wil niet zeggen
dat je financieel arm bent.
Want er staat duidelijk: arm van 'geest'!
Maar wat betekent het dan wel?
Betekent het dom?
Ik denk het niet.

Ik denk eerder, dat je beseft
dat je lang niet alles weet.
Leergierig.
Hongerig om meer te weten?

En zo vroeg ik mij af:
Zijn wij nog wel hongerig om meer te weten van God?
Zijn wij nog wel hongerig om Gods Woord
beter te leren kennen.
Zijn wij eigenlijk nog wel hongerig?

Weet u, ik zie om mij heen
dat wij over het algemeen veel te veel informatie krijgen.
De media staan ons dag en nacht ter beschikking.
Je zou er overvoerd door kunnen raken.
Ik hoor ook van steeds meer mensen
dat ze nog maar nauwelijks het nieuws volgen.
En ik kan me dat ook heel goed voorstellen.
Het is te veel.
En ook vaak te negatief.
En bovendien vaak ook te gekleurd.

Als ik me even beperk tot mijn eigen terrein, de kerk.
Ik vertrouw eigenlijk maar één krant echt
als het gaat om katholieke nieuwsgeving.
En dat is nota bene een protestantse krant:
het Nederlands Dagblad.
De redacteur daar voor kerkelijk nieuws, Hendro Munsterman,
is zeer ter zake kundig,
redelijk objectief
en hij geniet er niet van als dingen bij ons in de kerk misgaan!

Maar nogmaals, over het algemeen
komt er veel te veel op ons af.
En dan is het begrijpelijk dat je jezelf
een beetje afschermt voor al die informatie.

Maar daardoor dreigt onze honger naar God
ook wel eens minder te worden.

En hoe kunnen we dat dan voorkomen!

'Zalig de armen van geest!'

Hoe krijgen wij weer honger naar God?

Ik weet nog goed dat ik op de middelbare school zat
en wij het vak geschiedenis kregen.

Ik deed mijn uiterste best om alles zo goed mogelijk
uit mijn hoofd te leren,

maar toch haalde ik maar lage cijfers.

Terwijl de jongen die naast mij zat, achten en negens haalde.

En zo vroeg ik hem eens: Hoe doe jij dat toch?

En hij vertelde mij toen:

'Als ik mij voorbereid op een repetitie,

dan stel ik mijzelf eerst wat vragen.

Bijvoorbeeld, als het over 'De Tweede Wereld Oorlog' gaat,

dan stel ik mij de vraag:

Waardoor is die oorlog begonnen?

Tussen welke landen speelde die oorlog zich af?

Hoe is het ten einde gekomen?

Allemaal vragen.

En zo bereidde hij zich voor op een repetitie.

Dat is interessant, hè.

Maar hebben wij nog vragen in ons geloof?

U krijgt iedere week keurig een preekje van één van ons.

En we hebben in onze Katholieke Kerk iedere zondag
de lezingen uit een driejaarlijks rooster!

Maar is er nog een vraag in uw hart,
waar u zich van bewust bent.

Want als u geen vraag in uw hart hebt,

dan kunnen de woorden in de Mis

nog wel eens het ene oor in gaan

en het andere oor weer uit.

Zoals bij mij bij de geschiedenislessen.

Of, bent u zo teleurgesteld
dat er nooit een antwoord op uw vragen is gekomen,
dat u maar helemaal geen vragen meer stelt!
Maar God wil zo graag uw vragen beantwoorden.
Ook al kost het ons nog wel eens tijd
om dingen goed te kunnen begrijpen.
Maar we kunnen in de eerste klas
toch ook nog niet de stof van ons eindexamen begrijpen!
We moeten dus ook geduld hebben!

Er zijn in mijn leven vragen
die God soms heel snel beantwoordt.
Maar er zijn ook vragen
die ik al jarenlang stel aan God,
maar waarop ik nog steeds geen antwoord heb.
Maar ik weet ook,
dat ligt dan niet aan God,
maar aan mij.
Maar ik geef niet op!
Dat valt niet altijd mee.
Maar ik geef niet op.
Zalig de armen van geest,
want aan hen behoort het Rijk der hemelen.

Tot slot nog heel kort iets over de tweede zaligspreking:
'Zalig de treurende.'
Ook wat dat betreft leven wij in een merkwaardige tijd.
In onze tijd moet alles leuk en vrolijk zijn.
De tv programma's staan bol van plezier en lol.
Maar treuren heeft soms ook een helende, genezende werking.
Ik bedoel geen zelfmedelijden.
En ik bedoel ook niet de patiënt uithangen.
Maar ik bedoel echt, oprecht treuren.

Ik moet dan altijd denken aan een jongetje
dat op straat valt, met een bloedende knie.
Hij rent direct heel dapper naar huis.

Maar als zijn moeder dan de wond verzorgt
en haar arm om hem heen slaat,
dan ineens stromen de tranen over zijn wangen.
Dat is een heilig treuren!

Durven wij zo nog naar God toe te gaan,
als we verdriet hebben?
Ook dat is iets wat God zo graag wil doen.
Kennen wij God als Iemand die ons begrijpt
en ons ook wil troosten
en Zijn arm troostend om ons heen wil slaan!
'Zalig de treurenden,
want zij zullen getroost worden.'